

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Zeuxis, vel Antiochus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

vicio ponatur. Varius tamen eius vsus est. Nam significat vhe-
torem seu oratorem, philosophum, eum qui falsis conclusumcu-
lis vitium, & impossibilem, magistrum inuentorem arguiturum.

ll. An non igitur.] Amplificatio collationis. mm. Si pla-
tuerit.] Comprobat exemplo rei gesta. nn Crocodylus.]
Consule ac vide ea que annotauimus in I. Necricorum dialogo,
& in Vitarum auctione. oo Quid verò aliud.] Conclusio,
qua fingitur Hermoimus penitentia duci prioris vite, adeò fru-
stra consumptæ. pp Conantem singulas vndas nume-
rare.] Ad hunc Aesopicum apologum visus est respicere Theo-
critus in Charitibus:

ἀλλ' ἴσθ' ὅτι ὁ μόχθος ἐπ' ἀόνι κίματα μετρεῖν.

ὅσ' αἰεὶ χεῖρον εἴς μετ' ἡλαυνῆς ἀλὸς ἀθά.

Namq; perinde fiet, quasi numerare labores,

Quot venti è pelago trudent ad littora fluctus.

Virg. 2. Georgic. hunc sequitur:

Quem qui scire velit, Libyci velit æquorit idem

Discere, quàm multæ Zephyro turbantur harenæ:

Aut vbi nauigij violentior incidit Eurus,

Nosse, quod Ionij veniant ad littora fluctus.

99 Proinde hæc.] Mitigatio per translationem.

Z E Y X I S , H A N .

τιος.

Z E P X I S , V E L

Antiochus.

Vincencio Oblopcæo interprete.

ARGVMENTVM.

APologia quædam scriptorum Luciani est, qua ille
ostendit non tantum nouitati seu peregrinitati stu-
dere se, sed & rerum sententiarumque elegantia, deinde
& aptæ compositionis harmoniæ. Cæterum quod
sola nouitas illorum in admittatione sit, fieri communi
quodam hominū natura, qui sola nouitate plerumque deti-
nèantur, interim aliorū nulla habita ratione. Idē enim &
Zeuxidi olim in pictura Centauri, in quam præter no-
uitatem

uu 5

uitatem

uitatem argumenti, multam artem impenderat: & Antiocho in pugna contra Galatas accidisse, hostibus notatam & insolentiam elephantorum, non ipsius apparatus pertimescentibus. Tractatur autem eadem sermone ratione, qua & superior oratio: nisi quod hic ipsa causa à principio ponitur, exempla autem, eaque amplificata, sequuntur. Etiam tituli eadem ratione, ut supra, impositi sunt.

Ναυκὸς ἰδὼν
τὸ μὲν λέξας
τὸ λόγον, ἀπέ-
φροισαδεν.

σιόντις δέ μοι τῶ ἀνηκούστων
ποποδοὶ (καὶ δὲ τὸ ἔδωκεν οἰ-
μοια, καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς τὸ
αὐτὸ ἡδὴ οὐκ ἔστιν ὑμᾶς λέγειν
προσιόντις ἔρ' ἐλεξίοντο, καὶ
θαυμάσιον ἐφ' ἑκείνων ἐπιπο-
νὴν τῶ προβῆναι, ἄλλος ἀλ-
λοθῶν ἐκείνων, καὶ ἐπὶ τὸν ἄλλο
περὶ καὶ ἐρθεῖσθε με, μὴ ἀρα-
πᾶμπολυ τὸ ἀξίας τῶν ἐπι-
πονησάντων ἀρετῶν. τὸ δ' ἔρ
ἐκείνων ἀνδρῶν τῶν ἑλ-
καὶ πονησάντων ἐρ καὶ τὸ ἀν-
τὸ ἐπισημαίνοντο, τὸν γὰρ
μὲν

Abita nuper
in cōfessu ves-
tro oratione,
domū me con-

ferebam. Per multi autem
ex ijs qui orationi interfues-
rant, me accesserunt. Nihil
enim prohibere opinor,
quomodo ista vobis meis iam
familiaribus exponam. Itas
que accedentes porrecta dex-
tra me consalutabant, &
admiratione persequenti-
bus similes esse apparebant.
Multo autem iunere comi-
tatu suo me deducetes, alius
aliunde exclamabat, lauda-
batque, donec pudore quoque
me suffunderent, verentem

ne longè lateat à dignitate laudum quas in me congregabant,
velinquerer. Caput autem & summa laudationū hæc illis fuit,
& omnes vno ore vnam eandemque sententiam præ se fere-
bant, confirmantes orationum mearum compositionem &
sententiam.

μὴ τῶν συγγραμμάτων ἐ-
 νη οὐδ' ἐν, καὶ πολλὰ ἐν αὐ-
 τῇ τὸν νεοφισμὸν. μάλλον
 δ' αὐτὰ ἐπὶ ἄμφορ, ἀπὸ
 ἐκείνοι ἀποφθεγγόμεν. ὃ τῆς
 καινότητος Ἡρακλῆς, ἡ πα-
 ραδοξολογίας. ἀμήχανος
 ἄνθρωπος, οὐδ' ἄν τις ἑ-
 ποι τῆς ἐπινοίας νεώτερον.
 οἱ μὲν διατὰ πομπὰ ἐλάρον,
 ἐς ἐκκλήρωσιν ἀγαθῶν τῆς
 ἀκροάσεως. ἢ τίνα γὰρ ἄν αὐ-
 τῶν ἄχρον ψάθει, καὶ ἰο-
 δακίαν τὰ διατὰ, ξέρον
 ἄνθρωπον, οὐ πολλὴ πομπὴς
 αὐτοῖς φρενῶν ἄξιον τὰ
 αἴτια; πλὴν ἐμὲν (ἐρή-
 σεται γὰρ) οὐ μάλιστα ἰσῆα
 ὃ ἔπανος αὐτῶν. καὶ ἐ-
 πὸς τὸν ἀπὸ τῶν ἰσῆα
 ἐμαυτὸν ἐξήμω, ἐκφύου
 ἀκούω τοῦτο μόνον χερίσιν ἰσῆα
 ἐμοῖς ἐνεῖν, ὅτι μὴ συνῆθι,
 μηδὲ κατὰ τὸ λοιπὸν βα-

διξ

illi abeuntibus eum ad me redissem, mente atque animo sic
 mecum agitavi: Ego tantum hac gratia et venustate
 scripta mea condita sunt, quod ad consuetam dicendi
 rationem formata non sunt, nec iuxta communem loquen-
 di viam

sententiam perigrinam esse
 se, ac multum in sese comple-
 ti nouitatis. Multo vero sa-
 tius est, eadem illa verba co-
 memorare, quibus illi tum
 visi fuerunt. O nouitatem, in-
 quiunt. O Hercules, dictione
 inauditam. Homo promptus
 et agilis. Certè nemo dixe-
 rit quicquid orationum tua-
 rum cogitatione perinde esse
 nouum. Equidem illi id ge-
 nus verba permulta facie-
 bant, prout quisque inter au-
 diendum oratione mea affe-
 ctus aut commotus fuerat.
 Aut quam alioqui talia me-
 tiendi et assentandi aduere-
 sus me causam habuissent,
 hominem peregrinum, quem
 aliis contemptui habentes,
 non magnificiebant. Verun-
 tamen ego (neque enim ta-
 citum dissimulabo) non me-
 diocriter illorum laude dis-
 cruciabar. Tandem verò

διὰ τῶν ἀλλοῖς, ὀνομάτων
 δ' ἄρα λατῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ
 πῶς τὸν ἀρχαῖον λαόνον
 συνημερώσῃ, ἢ νοῦ ὀξέει, ἢ
 πικρῶς τινός, ἢ χυδαῖοι
 Ἀσικῆς, ἢ ἁρμονίας, ἢ τί-
 χυς τῆς ἐφ' ἅπασι, ὧ-
 των δ' ὁρῶν ἴσως ἐνυμῶν.
 οὐ γὰρ ἂν πρῶτον αὐτὰ ἐ-
 πένα, ἐπιήνου μόνον τὸ
 λαόνον τῆς προσηγορίας, καὶ
 ἐπιφύσῃ. ἐγὼ δ' ὁ μωδραῖ-
 οῦ ὄμιλον, ὁποῦτι ἀναγί-
 σκόντων ἐπαυοῖσιν, τὸ χά-
 μῃς τῆ καὶ αὐτὸ τῷ πῶς
 ἀγαθὰ αὐτοῖς. ἀληθὲς γὰρ
 εἶνα τὸ τῷ Ομήρου, καὶ πᾶ-
 ντα ὅσων λιχθηρισμῶν ὀ-
 μωδρῆσιν τῶν ἀκούουσι.
 οὐ μὲν τῷ τῶν γὰρ, οὔτε ὅ-
 ρον τῆ λαόνοντι νύμαρ ἡ-
 ξίωσιν, ἀλλὰ πᾶν μὲν, ὡς
 πρὶ ἐν πεδύκῃς μοίρα σι-
 κτωκοσμῶν τι, καὶ πῶς τὸν
 ἔπαινον σιωπῆσιν καὶ αὐ-
 τῶν. ἴα δ' τὸ ὄντι ἐπαυοῖσιν,
 καὶ

tati concedi volebam: verum hanc nō aliter atq; cumulo loco
 adijci, & nonnihil sanè ornatus ad gloriam asferre, sed ita,
 ut quæ

diuam fluant, verborum
 verò elegantium nihil in il-
 lis admixtum est, ad vete-
 rem sermonis regulam &
 canonem positorum, nul-
 la præterà sententiâ argute
 dicta exornata sunt, nul-
 la industria, nulla Attice
 linguæ venere perpolita, aut
 compositionis harmonia,
 aut arte ad amufimū elabo-
 rata, sed ab his omnibus lon-
 gè latèque discrepant. Ne-
 que enim hæc ipsa à præsen-
 tibus laudata sunt, sed ver-
 borum nouitas illorum ius-
 dicio peregrina & aliena
 visa est. Ego verò stolidus
 hoc ipso eos, si vnquam ad
 me collaudandum subsili-
 rent, potissimum adductum
 iri putabam. Verissimum e-
 nim illud Homeri esse per-
 suasum habebam, nouam
 quamque cantilenam, eu-
 dicentibus esse gratissimam.
 Non tamen tantum lau-
 dis, neq; adeò summâ, noui-

καὶ τὰ τῶν ἀνόντων οὐ
 φημι δῶρα, ἰκῆνα ἄνα.
 ὡς οὐ μιν πῶς ἐπαρμύλα, καὶ
 ἐκινδύνασον πρὸς ἄλλοις
 τοῖς, ἔνα καὶ μόνον ἐν τοῖς
 Ἐπισημοῖς ἄνα δέχονται, καὶ τὰ
 τοιαῦτα, τὸ δὲ κατὰ πλὴν
 προσημαίαν, Ἀνθρακὸς ἰμῶν
 ὁ θυσιαρὸς ἔχει καὶ ὀλί-
 γον δέω, θαυμαστοῦ τι-
 μῆς ἔκαστον ἐπαυεῖσθαι πρὸς
 αὐτῶν. ἰδέτω σου ὕμνον
 καὶ τὸ τοῦ γραφέως ἀνιή-
 ῳδῶ. ὁ Ζεῦξίς ἰκῆνῳ, ἄ-
 εις ῳδῶν ἡρώδῳ, ἄ-
 τὰ ἀμύδῳ καὶ τὰ κωνά
 ταῦτα οὐκ ἔρασαν, ἡ δὲ πᾶ-
 ν ὀλίγα, ἡρώδῳ δὲ θεοῖς ἡ πο-
 λίμων, ἀνὰ δὲ κωνοπολίαν ἐ-
 περᾶτο, καὶ τὴν ἀπόστολον
 ἀνὰ καὶ ἔρασαν ἐπινοῦσθαι, ἐπὶ
 ἰκῆνο πλὴν ἀκρίναρον ἢ τέχ-
 νης ἐκτελέωντο. ἐν δὲ τοῖς
 ἀμοῖς ὀλίγηται, καὶ ἔλ-
 νασα Ἰπποκένταυρον ὁ Ζεῦξ-
 ξίς αὐτὸς ἰωόησον, ἀναρ-
 φουοῦν καὶ πρὸς τὴν παροῖον
 Ἰπποκένταυρον ἀιδάμῳ, καὶ
 μὴδὲ ὑψηλῶ. τῆς ἀκρότης
 ταύτης ἀντιγραφὸς εἶναι μὴ

ut quæ vera laude & audi-
 torum applausu digna ha-
 berentur, illa essent. Itaque
 non modicè commouebatur,
 penè eò adductus, ut illis fia-
 dem haberem, vnum atq; a-
 deò solum inter Græcos esse
 confirmantibus atque id ge-
 nus alia. *Theſaurus* autem,
 iuxta prouerbium, nobis car-
 bones erant. ^b Ac propemo-
 dum ut præstigiator quispiã
 ab illis laudor. *Volo* itaque
 vobis pictoris institutum de-
 narrare. Zeuxis ille omnium
 pictorum præstantissimus,
 popularia & communia il-
 la nequaquam pingere solis-
 tus est, aut admodum pauca
 nempe heroas, aut deos, aut
 bella: semper autem noui a-
 liquid comminiscèdi illi con-
 suetudo fuit. *Cæterum* inter
 alia audaciæ suæ egregia fa-
 cinora, & Hippocentaurum
 faminam ipse Zeuxis adum-
 brauit, alètem adhuc vberi-
 bus pueros Hippocentauros,
 geminos nimium infantes. *Il-
 lius* picturæ exemplum nunc
 Athenis

Ἀθῆνῃσι, πῶς ἀπὸ τῶν ἐκείνων
 ἀνεβῆ τῆς εἰκόλης μεταξὺ τῶν
 μύθων. τὸ ἀρχιεπιστοῦ δ' αὐτοῦ,
 Σύλλας ὁ Ρωμαίων στρατη-
 γὸς ἐλθὼν μετὰ τῶν ἄλλων
 εἰς Ἰταλίαν ἀπομφύσας ἔ-
 τα πρὸς Μαντιάν, οἰμαί, κα-
 ταδύσας τῆς ἰκνωδῆς, ἀπ-
 λῶν ἅπαντα, καὶ πλὴν γρα-
 φῶν. πλὴν ἀπὸ τῶν γὰρ ἀπό-
 να τῆς ἀκρότης ἔδρα, ἢ αὐτοῦ
 ἔμην, ἢ ἀπὸ οἷος τῶν ἀεί-
 ῶν λόγων, οὐ μὰ τὴν Δία γρά-
 φωνος τις ἔσται, ἀπὸ τῶν μέ-
 μνημαι, οὐ πῶς ἴδωμαι ἔρ-
 τιν ἢ γράφωμαι Ἀθῆνῃσι.
 ἢ τὸ ἀπὸ θαλάσσης τότε πλὴν
 τῆς ἑλῆς, τὰ γὰρ ἄρ μοι καὶ νῦν
 πῶς τὸ ἀπὸ θαλάσσης ἀγῶνας
 παραγονισαῖο. ἐπὶ γὰρ οὗτος
 ἑλῆς ἢ Κρήτης ἢ ἄλλης πε-
 ποιηταί, ὅλη μὲν τῆς ἑλῆς χα-
 μαὶ καὶ μύθων, καὶ ἀπὸ τῆς
 ταί εἰς τὸ πῶς οἱ πόδες, τὸ δὲ
 γλῶσσαν ὄντων αὐτῶν ἠρέμα
 ἐπὶ

non parum nunc mihi afferet adminiculi ad cuncta mani-
 fistiis declaranda. ^c In cespite nimium florecente & viridi
 Centaurus ipsa facta est, ea parte qua equam refert, to-
 ta humi posita, pedes posteriores retrò extendit. Qua verb
 partè

Athenis repositum conferretur, ad veram imaginem accurrat, ut
 nissimè expressum: ipsum porro archiepiscopi Sylla Roma-
 norum Imperator una cum alijs rebus aliquot precioso in
 Italiam misisse ferebatur: deinde iuxta Malleam La-
 conia promontorium, ut opinor, fracta naui oneraria
 atque submersa, perijisse omnia, atque ipsam etiam pi-
 cturam. At enim veram imaginis imago imbi visa est.
 At ipse, quoad eius fieri poterit, eandem oratione vo-
 bis adumbrabo, non per locum quod pingendi valde
 peritius sum: sed quod adhuc in recenti mihi hæreat me-
 moria, quippe quam nuper admodum Athenis in picto-
 ris cuiusdam ædibus viderim. Ipsa quoque admiratio
 qua nunc artem diligentè contemplando prosequeretur

ἐπιγύβεται, ἢ ἰπ' ἀγκυῶνός τε.
 οἱ δὲ πόδες οἱ ἔμπροσθεν, οὐκ
 εἰσι καὶ οὐλοὶ ἀπρὸς δάκτυλον, οἷον
 εἰπὶ πλωρὰν λευκῆς, ἀπ'
 ὁ μὲν ὀκλαδόντι ζοικῶν, ὡρ
 λαμπλῶ Ἰπικαλιμῶν τῆ
 ὀπλῆ, ὁ δὲ ἔμπροσθεν ἐπαι-
 σῆται, καὶ τοῦ ἰσάφους ἐντι-
 λαμβάνεται, οἷον ἄστρο ἵπποι
 παρῶν ἄνθρωποι ἀνασησῆν. ἵππ
 στρονοῖν τὸ ἴσ' ἄνα, ἔχθ' ἄνα
 τῆ ἐν ταῖς ἀγκυλαῖς, ἢ τρέφα
 ἀνθρωπικῶς, ἐπὶ ἔσοθ' ἢ γυ-
 νοαῖσιν μάσθ' τὸ δὲ ἔσοθ'
 ἐκ τῆς ἵππε θηλαξίαι, ἐς τ' ὡ-
 λικῶν πρόπον. ἄνω ἢ τῆς ἀκού-
 εῖς, οἷον ἀπότιν' ὀ σιωπῆς
 Ἰπποκριντωρός τις, ἀνὴρ ἰκεί-
 ης δηλαδὴ, τ' ἰὰ βρέφη ἀμ-
 φότερον τῆ θηνημεῖς, ἐπι-
 ἡδύσθ' γελῶν, ἐκ ὅθ' ὀ φαινό-
 μιν' ὀ, ἀπ' ἐς μίθ' ὅν τὸν
 ἵππον, ἡνὸς ὀπθῆνον ἀ-
 νέχων τῆ δὲ ξίαι, καὶ ἵπρ' ἐ-
 αὐτὸν ἄνωρῶν, ὡς δὲ δὲ ξίαι
 ὀνὸς πωδῶν τὰ βρέφη. τὰ
 ταντὸς ἄνθρωπος, prominenti capite ridens prospicit, haud
 quaquam toto apparens corpore, verum mediâ parte
 equi, leonis catulum in dextra retinens : quem sustollit
 in hoc, ut pueros re ludiera cum risu perterrefaceret.

parte mulieris gerit imagi-
 nem, ea sensim subsurgit
 usque ad cubiti longitudi-
 nem. Pedes anteriores ne
 illi quidem porrectim exten-
 si sunt, veluti iaculis in la-
 tere, verum aliter quidem ge-
 niculatum inflexo similis est,
 ungula retrò tracta incur-
 uis existens. Alter autè con-
 trà exurgit, & solum attingit,
 quemadmodum ferè
 sunt equi subsilire molien-
 tes. Cæterum infantes, al-
 terum quidem ante se habet
 in vlnis complexum, quem
 humano more nutrit, mū-
 liebrem mammam in os il-
 li inferens. Alterum verò ex
 equino lactat ubere, quem
 admodum pulli à matribus
 lactari solent. In superiore
 parte iabulæ, veluti è sco-
 pulo Hippocentaurus quisa-
 piam, videlicet mulieris il-
 lius infantes virinque nutri-
 unt.

πῶς ἄλλα τῆς γραφῆς, ἢ
 ὅτι τοῖς ἰδιώταις ἡμῶν ὁ πάθος
 τῆς ἐμφανῆ ὄψια, πῶς ὅλων ὁ
 μὴ ἐχθρὸν διώκειν ἢ τῆς
 οἴου τὸ ἀπείναι τὰς γραμ-
 μάτας τὸ ἀντιθέτον, ἢ τῆς
 ἐνκαρπῶν πῶς ἐπιβολῶν ποιῶν.
 Ἐπεὶ, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ
 καὶ τῆς μετὰ τὸν λόγον, καὶ
 πῶς τῶν μίσηται πῶς τὸ ὅλον
 ἰσοτύπια ἢ ἀρμονία, γραφῆ-
 ῶν πῶς ἄλλοι ἐκείνων, οἷς
 ἔργον ἐλάττω τὰ τοιαῦτα ἐξ
 αὐτῆς Ζωξίδη ἢ ἐκείνο μολι-
 σα ἐπὶ τῆς, ὅτι ἐν μὲν καὶ τῆ
 αὐτῆς ἐπιβολῆς ποιητικῆς τὸ πο-
 σὶν ἐπιβολῆς τῆς τῆς, τὸν
 μὴ ἀνδρα ποιῶν ὡς ὡρ-
 τῆς φέρει, καὶ λοιμὸν ἀγε-
 ῶν, ὅσον τῆς καί, λά-
 σιον τὰ ποτῶν, οὐ κατὰ τὸν
 ἴσον αὐτῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ
 καὶ ἔργον τῶν ἀνθρώπων,

καὶ
 diuersitatis ratione, artis discrimen egregie indicarit. Vis-
 rum quidem per omnia adornauit horridum atque terri-
 bilem, ac vehementer agrestem, horrentem capillitio, cute
 hirtum ἢ hispidum, non per equinam tantum partem il-
 lius, sed per alteram quoque qua humanam refert speciem.

Plurimum

d At reliquæ picturæ par-
 tes, propter quas non ubi-
 que accurata artis præ-
 stantia nobis idiotis com-
 parere solebat, nihilo secus
 tamen summa industria es-
 ranti elaborata, vi delictet li-
 nearum ductibus atque ex-
 tensionibus rectissimis, eos-
 lorum commixtionibus sci-
 entissimis, neque non tempe-
 stiuarum adiectionum cir-
 cūditionibus. Insuper de-
 centibus inumbrationibus,
 neque neglecta magnitudi-
 nis ratione, ἢ mensurarum
 totius operis æqualitate at-
 que harmonia: quæ omnia
 admirari solent pictores, qui
 bus studium est ea omnia co-
 gnoscanti. Ego verò eam in
 Zeuxide virtutem ἢ indu-
 striam præcipua laude ex-
 tollebam, quòd in vno eo-

καὶ ἰξάρας αὐτοῦ τοὺς ὀ-
 μους ἐπιπλάσῃ, τὸ βλεμμα-
 μα, καὶ τοι γελῶντῃ, θε-
 εῦδισθ' ὄλον καὶ ὄραδ' ἡ,
 καὶ ἀνύμνον, τοιοῦτον ἔν-
 ἱκάνον. πῶ θύλαρα δ', ἴπ-
 που γὰ τῆς ἡαπίσης, ὄλα
 μάστιξ αὐ Ἰθαλααί ἄσιρ,
 ἀδμήτοδ' ἔτι, καὶ ἄβατοι.
 τὸ δ' ἄνω ἡμίτομον γωαι-
 κὸς, πάλκαλον ἔξω τῶν ὀ-
 των, ἱκάνα δὲ μόνα Σαῦ-
 ράδῃ θῆρ' αὐτῆ, καὶ ἡμίσις
 δ', καὶ ἡ ἀρμογῆ τῶν σωμω-
 των, καθὸ σωμωπεται, καὶ
 σωμλεται ὡ γωαικῶ τὸ ἴπ-
 πικὸν ἡρέμα, καὶ ἐκ ἀβρόως
 μεταβάανου, καὶ ἐκ πεσα-
 γωγῆς περιπομῆ, λαυθῶναι
 πῶ ὄψιρ, ἱθαίρου ἄς τὸ ἔ-
 τερων ἱπαγομῆ. τὸ νιομὸν
 δ', τὸ ἐν τῶν νηπίων, ὄμως
 ἄγειον, καὶ ἐν ὡ ἀπαλῶ ἡ-
 δη φοβδόν. καὶ τῶ θουμα-
 σὸν, οἶον ἔδοξέ μοι, ἡ ὅτι πω-
 δικῶς μάλα πῆς ἴ σκῆμον
 τῶ

Plurimum autem sublimi-
 bus illum fecit humeris,
 vultum: ridentis præ se
 ferentem, profus tamen
 ferinum & montanum, ac
 immansuetum. Tali quis
 dem imagine virum expres-
 sum extuli. Porro famis
 nam ad equa pulcherrime
 imaginem adumbravit, qua-
 les cumprimis sunt ille
 Thessalæ indomita, nec-
 dum fessoris patientes. Di-
 midiam verò mulieris par-
 tem summa formavit ele-
 gantia, extra ambas auri-
 las: eas solas informes res-
 liquit, & horidas. Porro
 autem corporum iunctura
 atque commixtio, quatenus
 muliebris pars cum equina
 coit atque coniungitur, sen-
 sim & non dense subsur-
 gens, atque ex lento accessu
 derivata, spectatum fallit
 oculos, ex altero in alterum
 perducta. Aliæ autem ex ino-
 santibus, non secus atq; pa-

ter agrestis est, & iam in atate tenera aspectu sauis atq; ter-
 ribilis. Neq; hoc, ut mihi perpendenti visum est, admirationem
 singulari carebat, tum quòd admodum pueriliter ad leoninum

τὸ κίοντ' ἀναρτίεσσι, με-
 ταξὺ τῆς θελῆς ἐλάτερ' εἰς
 ἑπισημίμοι, ἐν ἧδ' ἡμῶν
 πρὶ περὶ σὶσὶμοι. ταῦτα δ'
 ἔμ' ἐπισημίμοι' ὁ Ζεῦξίς,
 αὐτὸς ἢ ἦν ἰκπλῆξαν τοὺς
 ὄφωντας ἐπὶ τῆ τέχνης. οἱ δ'
 αὐτίκα μὲν ἔδωκ' ἢ τί γὰρ
 ἄν ἐποίησεν, ἑαμίσηθ' ἑαμίσηθ'
 ἐν ἡγῶνισσιν; ἐπὶ μὲν δ' ἡμῶν
 δισκ' ἀντὸν, ἄπειρ' ἑαμίσηθ'
 πρὸς ἑαμίσηθ', τῆς ἐπισημίας
 ἔξωθεν, καὶ τὴν γνῶσιν ἡγῶν-
 φῆς, ὡς ἑαμίσηθ', καὶ τῆς ἑαμίσηθ'
 ὄφω ἡγῶνισσιν ἑαμίσηθ'. ὡς ὁ
 Ζεῦξίς σκεπῶν, ὅτι αὐτὸς ἀσχε-
 δῆ ἢ ὄφωσιν, ἑαμίσηθ' ὄφω, καὶ
 ἀπὸ γὰρ τῆς τέχνης, ὡς ἐν πα-
 ρήρηθ' τῆς ὄφω τὴν ἀκρίβειαν
 τῶν πραγμάτων, ἄρτι δὲ, ἑ-
 φῆ, ὁ Μικκίον, πρὸς τὸν μα-
 θητὴν, ἑαμίσηθ' ἡδὲ τὴν ἀκρί-
 βειαν, καὶ ἀρτίμοι ἀπὸ κρῖσι-
 τι οἰκῶν. οὐτε γὰρ ἡμῶν τὸν
 ἑαμίσηθ' τῆς τέχνης ἑαμίσηθ',
 τῶν

catulum respicerent, inte-
 rea uterque dependens ab
 opere, colore matrem re-
 ferentes. Hac ergo cum
 singulari artificio Zeuxis
 expressisset, ipse quidem
 in eam veniebat cogita-
 tionem, ut putaret ob artis
 eximiam præstantiam at-
 que excellentiam omnes in
 stuporem & admirationem
 spectantes se ducturum. Il-
 li autem aditum exclama-
 bant. Aut quid aliud fa-
 cerent, pulcherrimo inci-
 dentes spectaculo? Enim-
 vero laudibus certatim ex-
 tollebant omnes, quemad-
 modum & nuper me illi,
 nempe inuentum peregri-
 num, neque non novum pi-
 cturæ consilium ignotū prio-
 ribus. Ut verò Zeuxis ante
 maduerit quoddam argumenti
 novitate tantum illorum de-
 tinerentur animi, eoque ea
 ipsa ab arte perpendenda

abduceret, ita ut neque elui darent exactam rerum expressa-
 rum diligentiam: affatus discipulum: Age, inquit, ὁ Μικκίον,
 involutam picturam: atque sublatam domum aufer. etenim
 illi nos tantum ob insuetam artis materiam collaudant:
 eorum

τῶν δ' ἐφ' ὅτῳ, εἰ καθὼς ἴ-
 χα, καὶ κατὰ πλὴν τέχνην, οὐ
 πολὺ ποιῶνται λόγον, ἀλ-
 λά παρὰδοκιμῆ πλὴν ἀκεί-
 βεαν τῶν ἔργων ἢ τῆς ἰσο-
 θείας κεραιολογίας. ὁ μὲν
 οὖν Ζεύξις οὕτως, ὀργιλώτε-
 ρος ἴσως. Ἀντίοχος δ', ὁ
 Σωτήρ ἑπικληθεὶς, καὶ οὗτος
 ὁμοίον τι παθῆν λέγεται ἐν
 τῇ πρὸς Γαλάτας μάχῃ. εἰ
 βεβλήθε, διηγήσομαι καὶ τὸ
 ἄλλο, ὅποσον ἐγγύς. εἰδὼς ἔ-
 τοίλους ἀλλήλους ὄντας, καὶ
 πλῆθει παραπόρους ὄρων,
 καὶ πλὴν φάλαγγα καρτε-
 ρῶς σιναρῆσαν, καὶ ἐπι-
 μετώπου μὲν τεσσάρων
 τῶν, ἰς βεβλήθε δὲ ἐπὶ τῆς
 τέρου καὶ ἄνοι τιτα-
 μείους ὀπλίτας, ἐπὶ ἑξ-
 ἑκτοῦ δ' ἑκατέρωθεν πλὴν ἰπ-
 πων ἀνομείων οὐδ' ἐν ἑ-
 κτὸν τοῦ μέλου τὰ ἄρματα ἐκ-
 τῶν δὲ ἑκατέρωθεν μέγιστα, ὅτε
 πανήρορα ὀρδοῦντα,

eorum verò quorum elegan-
 tia exornata est, quæq; ar-
 te magistra absoluta sunt,
 nullum illi dignantur ha-
 bere respectum: sed vin-
 cit operis diligentiam, ar-
 gumentum nominis. Ad hunc
 quidem modum Zeuxis, et
 fortasse quàm par erat,
 commotius. Ceterùm
 Antiocho, cui cognomen
 erat Soteri, et illi non dis-
 simile quiddam accidisse fa-
 ma est, in ea pugna, quam i-
 pse aduersus Galatas ha-
 buisset dicitur. Si vultis, et
 hanc vobis historiam ordi-
 ne, ut gesta est, percensebo.
 Cum non ignoraret et cor-
 poris viribus et auda-
 cia Galatas esse præditos,
 iniustitiamq; illorum mula-
 titudinem videret, tum pha-
 langem fortiter coniunctam,
 à tergo verò æneis thoraci-
 bus indutos bellantes, præ-
 terea in profundum semper
 armatos viginti quatuor or-
 dinatos, in utraque autem

cornu equitatū qui viginti millibus equiū constabat, disper-
 sitū esse, porro e medio octoginta currus falcatos erumpuros,

καὶ συνωλέσας ἐπ' αὐτοῖς
 αἰς τοσαύτας, τοῦτα ἄρῶν,
 πάλιν πονηρὰς ἔχε τὰς ἐλ-
 πιθας, ὡς ἀμώχωρον ὄντων
 ἐκείνων αὐτῶν. ἐκείνῳ
 ᾧ, δι' ὄλιγον τῆς στρατίας
 ἐκείνης παρασκευασθείσης,
 οὐ μέγα ὄσι, οὐδέ κατ' ἀξί-
 αρον τοῦ πολέμου ἀφικέσθαι, ἡ-
 μιᾷ δὲ ὄλιγον ἄγῳρ, καὶ τοῦ-
 τῶν πελταστικῶν τὸ πᾶν,
 καὶ ψιλικῶν. οἱ γυμνῶτον
 δὲ ἦσαν ἕμισον τῆς στρατίας
 ἡἴρου. ἔστι ἰδιόμοι αὐτῶν ἡδὲ
 σπερδιδόμου, καὶ τινὰ ὀπρι-
 πῆ διελθούσιν ἐνείσκαδου τοῦ
 πολέμου. ἀπὸ Θεοδότας
 ὁ Ρόδιος, ἀνὴρ ἡρώδης, καὶ
 τακτικῶν ἔμπειρος, οὐκ ἔτα
 παρῶν ἀθυμῶν. καὶ ἴσων
 ᾧ ἐκκαίδεκα ἰνδραντῶν
 τῶν Ἀντιόχου. τοῦτους ἰκέλευ
 σεν ὁ Θεοδότας τῶς μὲν ἔ-
 χέρον, ὡς οἶον τε. καὶ ταυρῶν
 τας, ὡς μὴ καταδύσθαι εἰς
 ἕκαστον ἀνὴρα τοῦ στρατοῦ.

ἰκεί-
 undecim in exercitu elephantū. Hos Theodotas ius-
 sit in terra, quoad eius fieri posset, habere quādam oculis
 visum, ne ex acie apparentes conspicui fierent hostibus.

Vbi

ἰπεδῶν δὲ σιμῶν ὁ σαπ-
 πυκτὸς, καὶ δὲν συμπλι-
 κῶδα, καὶ ἄς χήρας ἰσθα,
 καὶ ἡ ἰππῶν ἢ τῶν πολε-
 μίων ἰπικαύνηται, καὶ τὰ
 ἄρματα οἱ Γαλατῶν, ἀνοί-
 ξαντοὶ πῶ φελαγα, καὶ
 δῆσι ἄντων, ἰπαφῶσι, τό-
 τε ἀνὰ τέτραρας μῆ τῶν ἰ-
 λεφόντων ἀπαντῶν ἰφ ἰ-
 κωτέρα ὄσι ἰπικῶσι, τοὺς
 ἐκτὸ δὲ ἀντιπαφῶν τοῖς
 ἄρματηλωτας καὶ σωμα-
 ειασῶς. ἂ γὰρ τοῦτο γέ-
 νοίτο, φοβηθῆσονται αὐτῶν,
 ἰφ, οἱ ἰπποῖ, καὶ ἰς τὸν
 Γαλατῶν ἀνθὶς ἰμωσοῦν:
 τὰ φάγοντες, καὶ οὕτως
 ἰγγῶν. οὐ γὰρ πρότερον ἰ-
 δούσι ἰλεφῶντα, αὐτὸ αὖ-
 τὸ Γαλατῶν, οὐτε οἱ ἰπποῖ
 αὐτῶν, οὐτὸ πῶς τὸ πα-
 ραδοξόν τῆς ὄψιδος ἰταρῶς
 χθῆν. ὡς πῶρ ἰθι τῶν
 θηρίων ὄντων, ἰπὸ μόνον τῆς
 πριγῶν ἰκουσαρ, καὶ τὸν
 ἰδούσις ἰδῶν ἀψιλοῦν-
 τας ἰωισμότερον, ὡς ἄρ
 ἰκ

Vbi verò iuba signum das-
 tum esset, ac iam infe-
 stis signis concurrendum,
 & manus conferendæ fo-
 rent, ac hostium equita-
 tus impressionem faceret,
 & Galatæ aperta phalan-
 ge currus immitterent, tunc
 unâ cum quatuor ele-
 phantibus utrimque equita-
 bus esse occurrendum do-
 cebat: octo autem relin-
 quos aurigis & curribus
 esse immittendos. Hoc e-
 nim factò, inquit, illo-
 rum equi perterrebuntur,
 ac retrò fugientes, in is-
 plos Galatas illapsi impe-
 tum facient. Nec opinionem
 eius rei predictæ euentus
 frustratus est. Cum enim
 antea nullum elephantum
 vidissent cum ipsi Galatæ,
 tum equi illorum, aded no-
 uo & inopinato elephantu-
 rum spectaculo animis con-
 sternati sunt, ut longè adhuc
 à beluis constitiui, postea
 quàm solùm rugientes au-
 dissent, dentesque candore

relucentes vidissent, veluti ex toto nigro corpore, tum

ἐκ μέλαν ὄ τῶν πάντος σά-
ματ' ὃ καὶ τὰς πενομά-
ας, ὡς ἐς ἀρπαγῶν ἑπι-
ρωρονομίας, πρὶν ἢ τὸ τό-
ξωμα ἐξινυῖσθαι ἐκκλιναν-
τες, αὐτὸ οὐδ' ἐν ἰσορῶν ἔφα-
νον οἱ μὲν περὶ, πρὶν ἢ τὸς
ρόμβοι ἢ ἀκίλων τοῖς δα-
ρατίοις, καὶ συμπάσι μὲν οἱ
πρὸ τῶν ἰππέων, ὡς ἔχον,
ἐμωσόντων ἐν αὐτοῖς τὰ
ἄρματα δ' ἀνασφίψαντα,
καὶ ταῦτα ἐμωσάντες εἰς τοὺς
οἰκείους οὐκ ἀναμωσὶ δι-
φίρτω ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ τὸ τὸ
Ομήρου.

Δίφροι δ' ἀνινυμβαλίας
ζον.

οἱ ἵπποι δ' ἰωέτηρ ἅπασ τῆς
εἰς τὸ ἄνθ' ὀλοῦ ἀπεπρέπου-
το, οὐκ ἀνασφίψοι τῶν εἰς
κεφάλων, τοὺς ἰπιβάτας ἀ-
ποβαλόντες, καὶ ὄχι αερο-
τάλιον, τίμωντες νῦν Δία,
καὶ σφαιραῦτες τοῖς σφαιρα-
νοῖς, ἢ τινος τῶν φίλων κα-
ταβάλοις. πολλοὶ δ' ὡς ἐν
ταρέχῳ τοῦδ' ἔω, κατεβάν-
των ὄντων ὃ καὶ οἱ ἰδιόφαντες
συμπα-

eiam proboscides ad præ-
dam ὃ direptionem faz-
ciendam sublatas: prius
quàm ab arcubus tela exior-
sissent, versis retrò habenis,
nullo ἢ seruato ordine ausu-
gerunt. ἰ Sedenim pedines
aliquantisper alterna cæde
semer hastis confodientes,
conculcabantur ab equitis
bus in illorum ordinem illa-
psis: currus autem subuersi,
ὃ illi deinceps derisò in
suos non citra sanguinam
ferebantur, ac planè iuxta
illud Homeri:

Subuersi currus passim
iacuere supini.

At verò equi posteaquam
semel à recta via auersi de-
clinassent, elephantorum im-
petum non sustinentes, ses-
sore dorsò executiebant.
Currus strepebant, profren-
dentes per Iouem atque dis-
secantes acuis falcib. quos-
cunque ex amicis comprea-
hindissent. Non pauci ve-
rò, vt in tali tumultu, e-
iecti prosternebantur. Hos
elephanti insequabantur,
pedibus

θυμωαλιωτων, και σω=
 αναρριπλουωτων εις υψος
 τως πενομαϊας, και σω=
 αρπαιζοντων, και εις οδους
 οι σπειραροντων, και τι=
 λος, οδωι κατα κρα=
 τος παραδιδουσι τω Αν=
 τιοχω πω νικω. οι Γα=
 λαται δ, οι μω ιερωνικε=
 σαρ, πομοου του φονου γου=
 μφου, οι δ ιωντων ιαμ=
 βανουδ, πωλω ποδου ολιγοι,
 οπως οι ιφθασαρ εις τα ορη α=
 ναφυγοντων. οι Μαυδω=
 νου δ, οδωι αυτ Αντιοχω η=
 ερ, ιπαυηνισμ. και πε=
 σιωντων ανος αναχοντες,
 ανελθω τον βασιλια, και
 λινικον αναβοωντων. ο δ και
 λακρτες, ως φασιν, ασχυ=
 ναμια, εφη, ο σπατιωται, ος
 γε η σωτηρια εις εκκαθικα
 τουδωις θηριοις εφωλω, ως
 ει με το λαυδου του θεαματος
 εεπληξε τους πολεμιοις, τι
 αν υμεις ημεν περ αυτουδ
 ιπιτε τω τροπαιω λερωει αν=

pedibus proterentes at= que conculcantes, simul at= que in altum projicientes proboscibus, unaque ram= pientes, ac dentibus cor= reptos transverberantes.

Ad extremum illa summa ope annitentes Antiocho victoriam pepererunt. Ca= terum Galatae alij quidem dimicando occiderunt in= genti clade edita, alij au= tem viui capti in victoris potestatem pervenerunt, ex= ceptis perquam paucis, quosquot praeventes su= ga in montes semet abdi= derant. Porro autem Ma= cedones quicumque cum Antiocho in praelium de= scenderant, Paena cane= bant, ac alius aliunde ac= currens regem corona= bant victorem, et claman= tes. At ille profusus, ut fena= tur, lachrymis: Pudore af= ficimur, inquit, o milites, quibus salus in hisce vn= decim stetit beluis, adeo

ut nisi spectaculi novitas hostium animos percussisset, quid nos erga illos fuissetus. In tropheum nihil aliud

δο μὲν, ἐλέφαντα δὲ μόνον
 ἐπολιόψα. ἄρα τῶν μὲν
 σκοπέω, μὴ ἢ τῶν δὲ ὁμοίων
 ἢ τῶν Ἀντιόχου. τὰ δὲ ἅπαντα,
 ἐν ἄξια μάχης, ἐλέφαντος δι-
 τινῶν, καὶ ζῆνα μορμολιχία
 πῶς τὸς ὀρώστας, καὶ θου-
 μαλοσοία, ἀπὸς ἑκάστην γὰρ
 ἰσπανοῦσι πάντων. οἷς δὲ ἐ-
 γὰ ἰπιποθεῖν, οὐ πάντων ταῦ-
 τα ἐν λόγῳ παρ' αὐτοῖς δεῖν,
 ἀπὸ ὅτι ἢ θύλακα Ἰπποκρύ-
 ταιρ' ὅτι γὰρ ἀμύνη, τὸ μόνον
 ἐκπλήθεισιν, καὶ ὡσπερ
 δεῖ, καὶ ὄν καὶ τρεῖς ἰσίου δο-
 καὶ αὐτοῖς. τὰ δὲ ἅπαντα μά-
 τῶν ἄρα τῶν Ζωξίδι παρῶν
 ται, ἀπὸ ὅτι μάλιστα γὰρ ὁ μάλιστα,
 γὰρ ὁ μάλιστα, ἢ μάλιστα τὸ μάλιστα
 ἢ ὀρᾶν, ἢ μόνον ἄξια τῶν
 θεῶν ἀεικλῶν.

tur. Cætera verò ne quicquam à Zeuxide facta sint. At non frustra. etenim vos cùm fingendi & pingendi artificij rudis non estis, singula arte magistra spectantes, expendite num solum ista digna sint ut iheatro spectanda commonstren-

tur.

quàm elephatum iusu scul-
 pere. Itaq; iam hora est con-
 siderandi ne & mea perin-
 de censeantur, ut Antiochi
 apparatus bellicus. Etenim
 omnia alia pugna digna æ-
 stimanda non sunt. Quidam
 autem elephantis, & pere-
 grina terriculamenta spe-
 ctantibus metum & trepi-
 dationem incutientia, ac ple-
 na præstigiij, ea ab omnibus
 laude extolluntur. Porrò qui-
 bus ego confidebam, ea non
 admodum in illorū sunt ser-
 mone. Sed quia mulier Cen-
 taurus depicta est, hoc so-
 lum est quod mentis stupos-
 rem & admirationem indu-
 cit spectantibus, & quem-
 admodum est, novum &
 monstrosū illis esse vides

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a HABITA nuper.] *Orditur statim ab expositione cause.*
 b Et propemodū.] *Adaptatio exemplorū. quibus ostendit,*
uulgò nouitatem placere, & prae ea cætera negligi. c In celsi-
 te.] *Tabula & pictura eiusdem.* d At reliquæ picturæ]
Amplificatio artis à malo. e Cæterum Antiocho.] *Alte-*
rum exemplum Antiochi. f Sed enim.] *Amplificatio peri-*
culi hypotyposin.

ΑΡΜΟΝΙΑΣ. HARMONIDES.

Vincencio Obsopæo interprete.

ARGUMENTVM.

Commendat se amico ex principibus cuidam suo,
 adductus, ut ipse fingit, exemplo Harmonidæ: qui
 cum magistrum suum de paranda gloria & immortali-
 tate consulisset, monitus ab eodem fuerit, ut arte quam
 à se didicisset, non omnibus Græcis, (nam id impossi-
 bile fore) sed optimatibus ac præstantissimis quibusq; o-
 stentaret, sic enim fore, ut cum illi ipsi laudati fuerint,
 ubicunq; ipsum laudarent, veram ex eo gloriam ac lau-
 dem consequeretur. Statuisse igitur se, eodem pacto &
 huic cōmendari se suaq; debere, ut qui primum ea præ-
 stantia, eoq; iudicio sit, ut quod ipse suo calculo appro-
 basset, deinde & cæterorū omniū probaretur, ampli-
 ficando hanc personæ illius excellentiam per collationē.
 Deinde & ex eadem patria secum natus sit, ut vel eo no-
 mine fauere ac patrocinari sibi debeat. Postremò & à
 scriptorum ratione facilitatem ac meritum causę ostendit.
 Orditur statim ab expositione exempli, cuius occa-
 sione adductum ac motum sese fingit. Concludit au-
 tem orationem per comprecationem & votum, à Dijs
 precando ut cœptam laudem suam crescere ac
 perpetuam esse velint. Titulus eadem ra-
 tione qua in superioribus, in-
 ditus est.